

NACIONALIZEM

ZGODNJI NACIONALIZEM

Narodi so **SODEBEN** pojav; pojavili so se na prelomu iz 18. V 19.st.

Nacionalizem je **POENOTIL DRUŽBO** v **KULTURNEM SMISLU**, tako da jo je skoncentriral na **NACIONALNO DRŽAVO**, navzven pa razmejil.

Proces nacionalizacije je bil najhitrejši na **ZAHODU EVROPE**, tam je že v zgodnjem .sr.veku prišlo do **STAPLJANJA države** in **narode** → **Anglija, Francija**.

Od sr.veka do konca 18.st. je veljalo da izraz **NATIO** ne pomeni celotnega ljudstva, pač pa **le tisti del ljudstva, ki je privilegiran in lahko vodi državo**.

V Angliji in Franciji je ta izraz označeval **VSE** prebivalce, **ki so živeli pod istim vladarjem in spoštujejo ENAKE zakone**.

V **SREDNJI** in **VZHODNI EVROPI** se pojma **DRŽAVA** in **NAROD** nista prekrivala.

NEMŠKI FILOZOF HARDER je bil prepričan, da je **bistvo naroda skupen jezik**. Proti koncu 19.st. je postalo vse močnejše spoznanje, da je narod skupnost ljudi, ki jih povezuje zavest o pripadnosti istemu narodu.

Češki zgodovinar **HROCH** je ugotovil, da obstajajo v razvoju naroda **TRI FAZE**:

FAZA A → **NARODNI PREPOROD**

🌀 do te faze pride tedaj, ko izobraženci proučujejo jezik, kulturo in zgodovino določenega naroda

FAZA B → **AGITACIJA**

🌀 gre za prenos idej izobražencev na posamezne skupine prebivalstva, ki te ideje širijo dalje.

FAZA C → **FAZA MNOŽIČNOSTI** ali **MASOVNOSTI**

🌀 predstavlja fazo, ko velika večina prebivalstva osvoji zavest, da pripada določenemu narodu.

Prehod med posameznimi fazami se je pri različnih narodih zgodil v različnih obdobjih.